

A Sabadell i arreu: no a la corrupció, sí a la democràcia

En els darrers temps, el debat sobre la manca de democràcia als partits polítics i al sistema institucional s'ha convertit en un fet recurrent de denúncia i indignació per gran part de la societat i encara més per la gent jove. El desprestigi dels partits polítics i de la política en general és producte de diversos factors; un dels principals són les polítiques neoliberals que els governs actuals apliquen, en un context de crisi generalitzat, i que clarament atempten contra el benestar de la majoria afavorint els interessos d'uns pocs; (la connivència en tolerar situacions d'abús i no perseguir el frau dels poderosos; la dinàmica opaca i nepòtica d'alguns partits, que transmet la sensació que en política es busca el benefici personal o partidista, i no el servei al col·lectiu, i que en part fruit d'una llei electoral injusta, i en part fruit d'una manca de transparència i radicalitat democràtica, la participació ciutadana no serveix per a res, ni les coses podran canviar.

Aquest problema de desencant amb la política i d'allunyament de la ciutadania vers les institucions s'ha vist agreujat en els últims mesos pels successius casos de corrupció, en la qual s'han vist involucrats els grans partits polítics catalans i espanyols per delictes com finançament irregular, corrupció urbanística, malversació de fons públics, suborns, prejubilacions fraudulentament, prevaricació, frau i altres delictes contra la Administració Pública. Per posar-ne alguns exemples, CiU s'ha vist embolicat dins el Cas Palau de la Música, Cas Pretòria, Cas ITV i el Cas Crespo entre d'altres. El Partit Popular també s'ha vist involucrat en casos d'aquest tipus, dels quals el més famós és el Cas Gürtel, però tampoc no hem d'oblidar el recent Cas Palma Arena pel qual s'ha vist declarar el gendre del Rei. El PSOE no s'escapa d'aquest desprestigi a la classe política ja que s'ha vist esquitxat per casos com el dels ERE falsos, el cas Campeón, el Cas Pokémon i el recent obert cas Mercuri a Sabadell, que afecta a diversos empresaris locals i en la qual s'han vist implicats també alts càrrecs de l'Ajuntament, governat pel PSC i Manel Bustos. Entre els imputats es troben el propi alcalde, quatre regidors, quatre alts càrrecs de confiança i el cap de la policia local. També han estat imputats el Secretari d'Organització del PSC, Daniel Fernández, i l'alcaldesa socialista de Montcada i Reixac, Maria Elena Pérez, així com 17 persones més (sobre tot, funcionaris i càrrecs d'organismes públics).

Els partits polítics, a més, són doblement culpables del desencís actual per no actuar amb la contundència necessària ni voler incorporar noves mesures de transparència a l'administració pública. Aquesta situació pràctica de tolerància generalitzada amb actituds que atempten contra l'interès col·lectiu, ha provocat una reacció de rebuig per part de la ciutadania a la política en general, que hi inclou de manera tanmateix injusta també a d'altres partits polítics que no han (ni hem) tingut mai cap cas de corrupció. Aquest és el cas d'ICV, que des de l'oposició ha intentat reiteradament, encara que moltes vegades sense èxit, introduir mesures de transparència i de persecució del frau i, quan ha governat, la seva gestió s'ha caracteritzat per la transparència i la voluntat de consens i inclusió dels agents socials en les decisions institucionals. Un exemple d'aquesta bona gestió del PSUC i d'ICV va ser el mandat de 20 anys d'Antoni Farrés a la ciutat de Sabadell, reconegut arreu sobretot per la seva austeritat benentesa de no despilfarrar el diner públic en propaganda institucional o partidista, sinó mirant sempre per l'interès col·lectiu.

Aquesta situació de desprestigi de la política afavoreix clarament a la dreta i als partits corruptes; perquè si la ciutadania creu que tots els partits polítics són iguals, no es produeixen vots de càstig. Per altra banda, el fet que la població vegi com es despilfaren els seus diners, sumat a un increment dels impostos per rescatar els bancs en detriment dels serveis públics, provoca una alienació de la cosa pública que afebleix el sentiment de responsabilitat col·lectiva i, per tant, a la democràcia. Redreçar aquesta situació és complicat però no impossible. Des de

Joves d'Esquerra Verda estem convençuts que una regeneració de la política passa necessàriament per un canvi radicalment democràtic a les institucions. És necessari que la ciutadania estigui molt més implicada en la vida pública, que les decisions preses siguin el més horitzontals i inclusives possibles, perquè quan la gent s'implica en aquells aspectes que els afecten i els interessin, la decisió afavoreix sempre els interessos del col·lectiu, i no tant sols d'uns pocs. Per a què sigui possible un control efectiu de la gestió política i una rendició de comptes molt més constant i conseqüent, és necessari construir unes institucions públiques i polítiques absolutament transparents: que la ciutadania tingui l'accés a la informació en cada moment de on es destinen els diners que paguem entre tots i totes.

Des de Joves d'Esquerra Verda apostem per una política de proximitat, per la regeneració democràtica, i per la transparència en les institucions, perquè són imprescindibles pel bon funcionament de la vida col·lectiva, la recuperació de la confiança en la política, i la reapropiació ciutadana de les coses públiques; d'una manera radicalment participativa, sensible i inclusiva. Ara més que mai cal actuar amb mesures contundents en favor de la transparència com a eina per poder aprofundir en la democràcia.

Per tot això, des de Joves d'Esquerra Verda exigim:

- Comptes clares de l'administració i dels partits polítics, per evitar, entre d'altres casos, la condonació en el cas de partits polítics amb deutes amb entitats financeres.

- És fonamental que en casos de corrupció les persones implicades que ostentin la representació pública se n'apartin de manera immediata, fins que s'aclareixin els fets, i si se'n demostra la culpabilitat, que siguin apartats de cap representació política de forma permanent.

- Aplicació efectiva de la legislació perquè els càrrecs electes i alts càrrecs de l'administració pública o d'empreses públiques, formulin declaració sobre qualsevol activitat que els proporcionin o pugui proporcionar ingressos econòmics i declaració de béns patrimonials.

- Modificació del Codi Penal, incloent-hi la tipificació penal del finançament irregular dels partits polítics.

- Prohibició de les donacions anònimes i per part de persones jurídiques. Que les fundacions i entitats privades sense afany de lucre que rebin subvencions públiques, no puguin subvencionar o transferir recursos a partits polítics i a les seves fundacions o entitats vinculades.

L'ús inapropiat dels recursos de que disposa l'ajuntament podria ésser regulat apostant per una democratització de base de la gestió dels ens locals, amb pressupostos oberts i participatius, on les entitats i els veïns i veïnes puguin tenir accés a la informació de l'assignació de recursos públics i contribueixin a decidir-ho, ja que la política local és la més propera a la ciutadania i dóna resposta a realitats molt més concretes. En aquest sentit, a Sabadell tenim l'exemple d'una gestió austera i transparent de l'Antoni Farrés.

ANNEX: DOCUMENT "PACTE CONTRA LA CORRUPCIÓ I PER LA TRANSPARÈNCIA", ICV
<http://www.iniciativa.cat/icv/documents/5146>

Joves d'Esquerra Verda – Sabadell, 15 de desembre de 2012